

Ch ng 21

Nh ng m nh gi y ó c s p x p r t l n x n, bên trên th ng ch có m t hai câu, u là nét ch c a Thi u Ch n Vinh.

T khi còn nh cho n lúc tr ng thành, t ng t t ng t ch ng gi ng nhau.

T u tiên có hàng ch nghiêng ng : “Tôi mu n thi c 100 i m”.

T th hai, còn có ch ch ghi phiên âm: “Tôi mu n h c ch i bóng r ”.

“Th y T ng, hy v ng th y nhanh “kh e m nh”, nhanh quay l i d y h c, m i ng i u r t nh th y”.

“Tôi mu n gi ng anh c , thi c hai i m 100, làm h c sinh ba t t”.

“M , c m n m m i n m tr c ã sinh ra con. B , anh c , anh hai, con yêu m i ng i, hy v ng c nhà mãi mãi bên nhau nh th này”.

“T n Xuyên H i, tình b n muôn n m! Chúng ta h n g p trong tr ng trung h c!”.

“Anh hai, đáng v anh lúc ánh nhau r t oai phong, nh ng em hy v ng anh s không ánh nhau n a.”

“Trong cu c thi không o t c gi i, b i vì không c g ng h t s c mình, tôi r t h i h n.”

“B có tóc b c r i.”

“Th y Hà, câu h i ó em không gi i c th t mà.”

...

Nh ng m nh gi y l n x n, ghi l i t ng kho nh kh c nh bé nh t c a quá kh . Anh c t ng t , cô c ng c t ng t , r t nhi u r t nhi u, m t câu, hai câu c vì t trên các lo i gi y khác nhau, nào là gi y xé t v gi y tr ng, gi y nh , bìa c ng...

“Lý Minh Phong, t r t khâm ph c c u, không ph i vì c u thi c h ng nh t, mà vì c u là l p tr ng t t nh t.”

“Các àn anh, làm n ng hút thu c trong hành lang n a, n u không em s n i iên lên y!”

“Hàn Ti n, ng i b n t t, c i bình an nhé! C lên! B n t i c u v !”

“M , sinh nh t vui v !”

“H c b ng i, ta t i ây!”

“Sau này không bao gi n u h n a!”

“Anh c , ch dâu, v nh k t ng tâm! Chúc phúc hai ng i!”

“Làm ca êm, ph u thu t, ph u thu t, ph u thu t!”

“Hy v ng mau lành b nh!”

“Hôm nay r t bu n, t n m t nhìn th y sinh m nh bi n m t nh ng l i không có cách nào c u c. Tr c t o hóa, con ng i th t nh bé, y u t quá.”

Cho n khi nhìn th y m t t gi y nh xúu, trên ó ch có m t hàng ch , nh ng l i khi n ng i c kinh ng c vì ó là ch cô: “Em không ph i ng c, em s h c n u c m!”.

Cô nh l i, t gi y này cô ã vi t và dán lên tr c c a t l nh, cô không bi t anh g nó i t khi nào. Sau hàng ch ó là m t hàng khác r t nh , vì không ch nên ph i vi t trên m t hàng: “Thi u Ch n Vinh yêu ng c”.

Cô không khóc nh ng c ng ch ng ngh gì, th t ra dù sao c ng là vô ích thôi. Cô v n c iên cu ng tìm ki m, nh ng trong h n hai m i n m quá kh c a anh, cô ch chi m m t ph n nh bé. Không cam tâm, không ch p nh n, nh ng dù th nào i ch ng n a cô c ng âu có may m n c cùng anh i h t cu c i này.

Cô ôm chi c h p s t nh ôm l y quăng th i gian h nh phúc nh t trong quá kh , nh ôm nh ng n m tháng mà cô ch a t ng ch m n c a anh. Nh ng tháng n m cô không quen anh, nh ng tháng n m cô không bi t anh.

Xuyên qua th i gian, không ai nói cho cô bi t làm sao tr l i, làm sao m i có th tr l i.

Qua ánh m t m nh t c ng ch có th th y món l nh b ng ó, không tìm th y c ng ch ng tìm v c, t t c u b t l c, vô v ng.

Lôi V Tranh ng g n ó nh ng c ng không bi t cô khóc hay không, ch th y cô qu ó, thân hình cu n l i run r y, có l do l nh.

èn ng nh thu nh bóng hình cô l i, cô v n qu ó. Còn anh t nhiên mu n hút thu c, nh ng trên tay toàn là bùn t. Anh nh b c n bên h r a tay, b n phía yên t nh, n c h l nh b ng, tay v a ch m vào n c ã vang lên nh ng ti ng nho nh , n c tr t qua k ngón tay c m giác nh v a ch m vào th gì ó nh ng th c ra l i không có gì c . N c h ph n chi u ánh èn trên c u, t o thành nh ng v ng sáng m nh t.

Hi u Tô ch ng bi t mình qu bên h bao lâu, ch bi t r ng trên tr i có r t nhi u sao, t ng ngôi sao c n i nhau l n l t xu t hi n.

phía b c, gió êm vào cu i thu r t l nh, cô ôm chi c h p ch t th y rùng mình, ch mu n cu n ng i l i, lúc ó ch t nghe th y ti ng Lôi V Tranh: “ i thôi”.

Cô ng d y, c m giác ôi chân tê c ng nh có vô s con ki n nh ang ra s c c n. Anh i v phía tr c, không quay l i nhìn, c ng gi ng nh khi n n i này ch ng màng n vi c cô có theo k p hay không. Mãi cho n khi b c n

ch b c t ng cao màu xám, Hi u Tô ch t ng l ng nhìn b c t ng ó, còn anh c i áo khoác ra. Cô ch a k p ph n ng gì ã th y anh trèo lên cây, m t tay c m áo khoác, m t tay bám vào cành cây r i nhanh chóng áp xu ng phía u t ng, sau ó quay ng i l i v t áo khoác lên t ng r i a m t tay ra cho cô.

Cô do d giây lát sau r i c ng th tìm cách trèo lên cây, nh ng cô không dám nh y qua nh anh. Anh a m t tay ra kéo cô, nh ng dù là nh v y, cô v n r t v t vĩa dùng c tay chân m i leo c lên u t ng, may mà trên ó có áo khoác c a anh. V a ch m tay vào chi c áo khoác ó l i n c m nh n c s m áp, lúc y cô m i nh n ra vì sao anh áo khoác ó. Vì cô m c chi c áo len ng n tay ngày hôm qua, còn xi m ng phía u t ng l i r t thô ráp. Th t ra anh r t tinh t , hoàn toàn không ph i là ng i x u.

T ng không cao, ng i ây có th nhìn th y ánh èn ng phía xa trong sân tr ng, còn c hàng cây b ch d ng trong con h m, d i ánh sáng vàng v t c a èn ng trông nh m t dòng su i.

Lôi V Tranh ng ng u lên, b u tr i mang m t màu xanh s m. R t nhi u n m tr c, anh và Thi u Ch n Vinh t ng ng i ây, lúc ó hai anh em nói chuy n gì ó nh ng n gi anh ã quên m t r i. Anh c ngh r ng c i này còn r t nhi u c h i có th cùng Ch n Vinh n ây, l i trèo t ng, l i c i s ng khoái, vô t nh th i niên thi u m i n m tr c. Nh ng ã không còn n a r i.

Hi u Tô c n th n h c theo anh, ng i xu ng, d i chân là gió, nh ng khi ngo nh u l i thì phát hi n ra m t i u thú v là cây c i hai bên b c t ng khác nhau, có nh ng cây lá ã ng vàng r i, còn có nh ng cây lá v n còn xanh, cành lá an xen hòa vào màn êm. Trên tr i sao sáng r c, cô t t nh m m t c m nh n t ng c n gió thoang tho ng d u nh l t qua bên tai.

Anh l y ra m t i u thu c r i b t l a ra, sau ó t nhìn quay sang h i cô: “Cô mu n không?”.

Không bi t t i sao cô g t u. V y nên anh cho cô m t i u nh ng l i không chm thu c giúp cô.

Gió ng ng th i, ngón tay anh lành l nh a ng n l a l i g n cô. Trong giây lát, khuôn m t anh nh b ng sáng nh ng ch thoáng qua sau ó v t t t trong êm. Ch còn l i m t ch m nho nh nh m t ngôi sao l loi gi a màn en u t i.

ây là l n u cô hút thu c nh ng ch ng bi t t i sao l i không b s c, có l vì ch ng m trong m i ng r i nh khói ra ngay, không gi ng anh m i l n u c g ng cho ra h t n i ni m tâm t trong lòng.

êm d n yên t nh, gió th i tán lá b ch d ng phát ra nh ng ti ng xào x c. T ây c h nghe th y ti ng xe t xa v ng l i, nh âm thanh t m t th gi i khác ùa v . i m sáng gi a hai ngón tay anh r t rõ. Cô không bi t anh ang

ngh gì nh ng nhìn dáng anh có th oán c là anh ang nh Thi u Ch n Vinh. H n n a khuôn m t anh b bóng lá b ch d ng che khu t, b n b yên t nh k l , cô th m suy oán r ng n m x a có l Thi u Ch n Vinh c ng t ng ng i ây, hai thi u niên ang hào h ng ng i trên b t ng, mang theo nét b ng b nh c a tu i thanh xuân nh thu c th gi i vào trong t m m t.

t nhiên có xe ch y ngang qua bên đ i, vì con h m này r t nh , ch cho hai xe ch y qua, ng i qua l i con h m này còn ít ch nói gì n xe. Ánh èn ng nh nh ng h t b i, l ng l xuyên qua nh ng phi n lá b ch d ng, chi u lên đ i phân cách gi a con ng nh a sáng l p lánh.

S c êm t nh l ng, anh và cô l ng l ng i ó, cùng nh n m t ng i.

Th i gian nh đ ng l i mà th m mu n nh mong c kéo dài mãi.

Mãi h i lâu sau anh đ i i u thu c, ph i tàn thu c trên qu n áo r i khéo léo nh y xu ng t. Khi Hi u Tô nh y xu ng, lúc ti p t h i lo ng cho ng, chân ph i h i tr o nh ng may là không b ngã, v t trong tay c ng không r i ra. Anh v n ã i cách xa cô m y b c nh ng có l nghe th y ti ng cô nh y xu ng nên t ng t quay u l i nhìn. Cô có v b t an, tuy chân au nh ng v n t ng t c ch y theo anh.

Càng i chân càng au, có l úng là tr o chân r i, nh ng cô v n im l ng không nói. Anh càng lúc s i b c càng nhanh, cô c n r ng ch u ng m i ch y theo k p. Ra kh i con h m, nhìn th y xe anh, sau khi lên xe anh m i h i cô: “Mu n n gì?”

Lên xe r i m i c m th y c chân au rát, nhói lên t ng h i, có l vì lúc nãy ch y nên càng lúc càng au. Cô ch ngây ng i nhìn anh, nh ch a hi u anh v a nói gì, v y nên anh h i l i: “T i mu n n gì?”

Hai ng i n n tr a còn ch a n ch ng nói n n t i, nh ng cô l i không mu n n nên m i nh gi ng nói: “Sao c ng c”.

Lúc xu ng xe, v a t chân xu ng t ã th y c n au th u x ng b c phát, cô lo ng cho ng, anh lúc này m i nh n ra: “Cô tr o chân r i?”

Cô nói nh không có vì c gì: “Không sao, v n i c”.

V n có th i, nh ng ch có i u m i b c chân cô u ph i hít m t h i th t dài th t sâu, r i l i s anh nh n ra, v n c ch y theo. Vào thang máy ch có hai ng i, cô c n th n ng sau l ng anh, cúi u nhìn chân mình, c chân ã s ng lên, có l bong gân r i.

Vào nhà r i anh nói: “Tôi i mua gì ó n”.

Không lâu sau anh quay l i, trên tay có hai túi, a m t cái cho cô nói: “X t thu c r i dùng á l nh ch m, hai m i t ti ng sau m i ch m nóng c.

Không ng anh còn mua thu c cho cô. Anh chi c túi còn l i lên bàn, l y t ng th ra, ó là r u và ùi gà n ng. S ng m i cô cay cay, vì Thi u Ch n Vinh thích n món này nh t.

Anh t ùi gà vào a, l y hai ly ra rót y r u, không có ga c ng ch ng thêm á. Không nói gì v i cô, anh ng i trên sofa nâng ly u ng c n.

Cô c m ly r u, r u mang theo mùi th m ng t c bi t c a trái cây, nh ng u ng vào l i th y ng, ng t u l i n t n b ng.

Hai ng i l ng l u ng r u, Lôi V Tranh u ng r u b ng chi c ly s nh màu xanh, ch u ng m t ng m ã h t. U ng m y ly r i c ng khi n c ng i tho i mái h n, anh l y dao xé th t gà, sau ó l ch s c ô n m tr c.

R t ngon, c ng h p v i r u. Gi ng anh d u dàng nói v i cô: “Ch n Vinh tr c ây thích món này nh t”.

Cô bi t i u ó, nên càng th y bu n h n, u ng c n ly r u, c n c n c m t, gi ng cô nh nhàng: “C m n...”.

Anh im l ng r t lâu, cô nói: “C m n anh, mai tôi v ”.

Anh không nói n a, ch xoay xoay chén r u nh màu xanh ng c trong tay.

Cô ang t nh mình: “C m n anh ã cho tôi xem nh ng m nh gi y ó, c m n”.

Anh v n không nói, cô ti p: “Tr c ây tôi v n ngh , khi có c h i tôi s b o Ch n Vinh d n tôi i th m n i anh y t ng s ng, tr ng anh y t ng h c, nh ng gì anh y t ng làm, nh ng th anh y t ng thích. Vì tr c khi quen anh y, tôi không bi t cu c s ng c a anh y th nào. Khi anh y vui tôi không bi t khi anh y bu n tôi c ng ch ng hay. Tôi mu n có m t ngày c ng anh y quay v th m, nghe anh y k l i. Tôi s bi t nhi u h n m t chút, s c m th y c g n anh y h n, nh ng anh y...”, cô h i ngh n ngào, ôi m t m ng n c nh ng v n c c i, “Nh ng tôi th t s vui, còn có th quay l i, tôi c ngh anh y không còn l i gì cho tôi, nh ng bây gi tôi m i bi t anh y l i cho tôi r t nhi u...”. Cô s t s t, c g ng m m c i, m t gi t n c m t to r i xu ng gò má nh ng cô v n c i, c i trong n c m t. M t m l mang theo v l c l òng cô n áng th ng, nh ng khóe mi ng qu t c ng h ng lên nh ang c g ng c i.

“Không c n c m n tôi”, anh ch m rãi rót y r u, “V n d tôi ã h n Ch n Vinh, i khi c hai u ã già r i, s cùng m cái h p này ra xem”.

Nh ng mà không k p n a r i.

M t màn s ng m ng hi n lên trên khóe m t, t nh n l n anh hi u r t rõ cái g i là tình thân th túc, cái g i là anh em huynh , anh nói: “Cái h p này giao cho cô c ng là vi c nên làm”.

Cô l ng l u ng h t r u trong ly. Có th vì hôm nay quá xúc ng, c ng có l do u ng say r i nên anh nói khá nhi u, h u h t u liên quan n Thi u Ch n Vinh h i nh , nh ng k ni m khi hai anh em bên nhau. H cùng h c m t tr ng ti u h c, m t tr ng trung h c, ch là không cùng l p. Cô là con gái m t, không có anh ch em. Nh ng nh ng gì anh k v n ch ng có u có uôi gì c , ch là nh ng chuy n v t vãn nh ng anh nh r t rõ. ây là l n u tiên anh nói nhi u

n v y, c ng là l n u tiên cô c m nh n c anh r t yêu th ng Thi u Ch n Vinh. Trái tim anh th t ra c ng r t y u m m gi ng Thi u Ch n Vinh, anh em h th t s r t gi ng nhau, cho dù bên ngoài hay bên trong.

H t ly này n ly khác, u u ng c n trong nh ng ký c au kh . Gi ng anh ã say, cô c ng u ng khá nhi u, b t u lú l i: “N u Ch n Vinh tr v , tôi tà ph i chia tay v i anh y, ch c n anh y s ng...”

Dù th nào v n là ý ngh ng c ngh ch, bi t rõ Thi u Ch n Vinh không th quay l i, dù cô au lòng th nào, anh c ng không quay l i.

Càng u ng càng say, chính cô c ng không ng n c mình nói lung tung: “Tôi bi t anh ghét tôi, tôi c ng ghét tôi l m. Tôi không x ng v i Thi u Ch n Vinh, không x ng thì không x ng, lúc u anh nói r t úng. N u tôi r i xa anh y s m m t chút thì t t, n u tôi ch a t ng g p anh y thì t t. Có i u, anh y v n s i tình nguy n, vì anh y là ng i t t, anh y th t ng c. Anh y nh t nh s i c u ng i, vì anh y là bác s . Nh ng n u tôi không g p anh y, có l tôi s không t th y mình áng ghét nh v y...”

Anh nói: “Cô c ng không áng ghét, ch là có nh ng lúc ng c ngh ch, r t gi ng Ch n Vinh”.

“Ch n Vinh không ng c!”, cô l m b m, “Ch là anh y quá t t, quá l ng thi n...”. Cô nh n nh ng t gi y ó, nh t ng l i anh nói, nh t ng vi c anh làm, nh t ng phút anh bên cô. Nh ng v n m nh th t keo ki t, không ch u cho cô thêm m t chút h nh phúc.

H i c là m t th h nh phúc au n t n tâm can.

M t anh nhìn vào kho ng tr ng vô nh: “Trong m t tôi, Ch n Vinh lúc nào c ng là m t a tr , lúc nào c ng r t ng c”.

Thì ra Ch n Vinh c ng th y cô ng c, vì anh coi cô là tr con nên th y cô ng c. Khi r t yêu m t ng i m i c m th y ng i ó ng c, m i c m th y ng i ó c n c b o v , m i c m th y ng i ó c n c yêu th ng.

Cô c m th y r u ang x c lên m t bi n thành th gì ó nóng r c, s p trào ra. Cô l c u nh mu n làm mình t nh táo h n nh ng khuôn m t anh tr c m t cô c nghiêng qua nghiêng l i, không nhìn rõ là ai... Cô nói r t nh : “Tôi có th ôm anh m t lát không, ch m t chút thôi”.

Cô r t s anh t ch i, cho nên không i anh tr l i ã l p t c a tay ôm l y anh.

Trên ng i anh có mùi h ng r t quen thu c, có th là o giác nh ng vô cùng thân thi t. Anh làm cô th y v ng tâm, khi n cô luôn c m giác Ch n Vinh ch a t ng r i i. Cô vùi m t lên l ng anh, ch cách lần áo nh ng l i nh cách muôn sông v n núi, mà c m giác nh con ng i ã ch m đ t, không còn có th cùng nhau b c ti p.

R t lâu cô v n không dám c ng, s r ng n u c ng m t chút thôi, n c m t s l p t c r i xu ng.

Tay cô m m m i ôm ch t l y anh, ngón tay m nh mai nh không còn s c l c. H i th c a cô n ng n , t át, th m qua áo anh. Anh nghiêng u qua là có th th y ôi m t cô ang khép h , lông mi t m nh b i c bên h thu c ph m t t ng s ng m . M t cô d u dàng nh m t lo i nh a cây ch a t ng ng ng k t, nh ng l i ch ng th tách ra, trong phút ch c d p t t t t c , l i có v ho ng h t và au n.

Anh bi t mình ã u ng say, h i r u nh x c th ng lên não. Anh nh y cô ra nh ng h i th c a cô mang theo mùi r u ng t thanh. kho ng cách g n th này có th nh n th y r t rõ ràng hàng mi c a cô ang run r y nh cánh hoa bu i s m còn th m s ng mai, l i có v p ng ng ngùng, Anh không rõ mình ang ngh gì, không k p ngh ng i gì ã hôn lên môi cô, nhanh chóng n n i không k p phòng, ch m vào s m m m i m áp n khó tin.

Cô b t u vùng v y, c tuy t theo b n n ng nh ng anh càng ra s c ôm ch t cô nh tr c ây ch a bao gi t ng c t n h ng. B môi m m m i và m áp, h i th th m ngát. Anh không th d ng l i, anh nh m t con thiêu thân lao u vào l a, m c l a cháy thiêu h y ôi cánh, tan x ng nát th t, bi n thành tro b i, c ng không cách nào d ng l i.

C m giác au n t n x ng t y nh ng i b nh ã lâu ngày. Cô không cam lòng, v n c g ng vùng v y tr c cái ch t, nh ng m i th u tr nên vô v ng, không sao g ng g ng lâu h n n a. Anh không bi t t khi nào trong tim ã t n t i m t th khát khao, còn cô l i là m t dòng su i trong, t i vào trái tim anh m t cách hoàn h o, khi n anh chìm m, khi n anh m t i lý trí. Rõ ràng bi t là không th ch m n nh ng s mê m trong men r u l i khi n anh b nh n chìm.